

שיעוריו הישיבה

שיעור היומי (ימים א - ה): בשעה 18:00
לגברים בלבד!

שיעור המרכזי (ሞוצ"ש): בשעה 21:00
עדרת נשים פתוחה!
התלמיד 30, באר שבע

פרשת וישב - זמני כניסה שבת

	כניסת השבת	צאת השבת	רביינו تم
ירושלים	17:46	17:14	16:03
תל אביב	17:41	17:10	16:19
חיפה	17:40	17:10	16:18
בארכ שבע	17:45	17:14	16:23

"קולות השתקה"

קולות השתקה הם לעלה מקולות הדיבור.

(הבעש"ט)

הפטגון השבועי

פנינים מפרשת השבוע

אנחנו נמצאים רגע לפני חג החנוכה שבו התרחשו ניסים לאבותינו. ככל מקרים את נס פר השמן שהספיק לשמנוה ימים, אך לא ככל מקרים את הנס שנעשה ללחמה נגד היזונים. החשمونאים היו בסך הכל 13 בחורי ישיבה שאיןם יודעים להילחם אשר ניצחו את צבא היזונים המយון ולומוד מלחמה שמנה כ-200,000 חיילים. אנחנו מודלים חנוכה ذכר לשם ואוכלים סופגניה ذכר לשם, אך את הנס שמעטם ניצחו את הרבים, חלשים ניצחו את הגבורים כמעט ואינו מזלרים, מדויק?

בנוספ', ישנה תמייה גדולה בפרשת השבוע, פרשת וישב, על בניו של יעקב אבינו. שניהם עשר בניו של יעקב בקראו שבטי-יה המכויין שככל חיהם התנהלו על פי רצון ה' והיו קדושים וטהורים, והנה כאשר יעקב נזען לישוף כתנות פסיטים מיוחדת משל אחיו, הם מקנאים בו עד כדי כך שמכונים להרוג אותו על כר והשלה ברורה, איך יתכן שבטי-יה הקדושים וטהורים מוכנים להרוג את אח שלהם בשבי חולצה? הרי אף אחד מאייתנו לא היה עושה דבר כזה!...

כל אחד מאיתנו יש תקופות של חושך שבhem לא ניתן לראות כלום, כל דבר הכי קטן גורם לנפילה. כל יהודי שנמצא בחושך מגע בsono של דבר לשיעור תורה, והדבר הראשון שעשוה הוא לבדוק את המזוזות, ככלומר כל יהודי שרואה חושך בא לאור האמתי שהוא אור התורה. זהו נס חנוכה, ככלומר הקדש ברור הוא נתן לחסידיינו ניצח במלחמה רק בכך שימצאו את פר השמן ווסף על פי שנס המלחמה הוא גדול יותר, כיון שככל נס המלחמה נועד עבור נס פר השמן משמעו שהוא גדול יותר, ומכאן נלמד שככל יהודי הרוחק ביוטר מאמונה ונמצא במצבים היכי קשים, תמיד ישי לו פר של שמן שאפשר להדליק אותו את המנורה, ועם תדלקיק אותה המנורה, מעתה מן האור דוחה הרבה מן החושך שהוא מנורה אחת יכולת לסליק את כל החושך....

הגברא אומרת שם יש אדם לא יסורים במשרץ 30 ימים רצופים, זה אומר שהתייחסו ממנה מהשמות והוא עתיד להגיע בקרבו לבית דין של מעלה. מכאן אנחנו לומדים שככל אחד מקבל יסורים אשר מותאמים לו, לאחד יש קשיים בפרטנה ולאחריו ישם קשיים לחבאי ילדים וכן הלאה. חיבר שיחיה לאדם קושי, והקושי לעולם לא חולף אלא הוא מתחלף.vr הקדוש ברוך הוא ברא את העולם, שלכל אדם יהיה קושי דהינו חשור ואם כן, איך ניתן לסלק את החשור ולהבהיר את האור? על ידי שנדרליק ברות חנוכה, ניתן לראות את השלהבת הקטינה כמה אור יוצא ממנה, וזה אור האמונה כלומר עם כל הקשיים ניתן להתמודד על ודי האמונה.

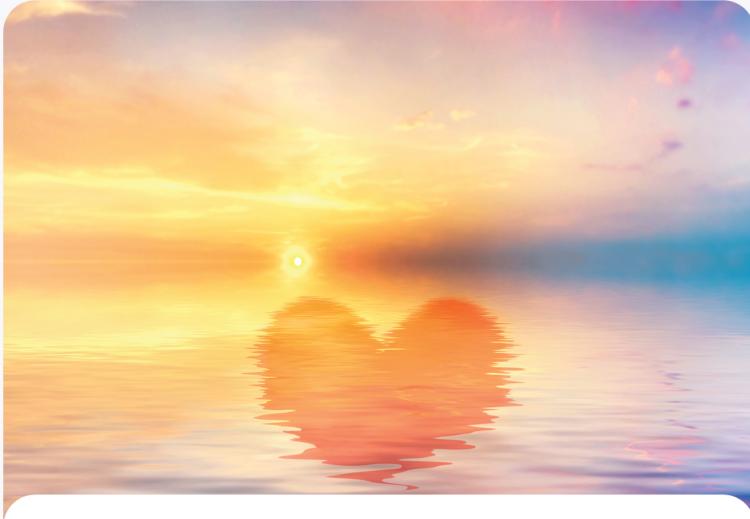
הרבבה אבנשס טווניגס שאין להם זמן ללימוד תורה או להגיע לשיעור תורה מדי פעם והטענה שליהם היא "אני מקיים מצוות זה מספיק..." ואומרת הגمراה שהמצוות יכולות להגן על האדם באוטו רגע ווזהו אך התורה מגינה על האדם תמיד וכמו שנאמר "נִרְמָצָא וְתוֹרָה אָוֶר" כמו שנר מאיר לכמה שעות כר הם המצוות אר לעומת זאת התורה היא אויר ולכך היא שומרת תמיד על האדם.

בפרשת השבוע, לאחר שיזוף ספר לאחיו את החלומות שחלם שבhem הם מתחווים לו ולآخر שר Spiro ליעקב שראה את אחיו עוזים עיריות, כאשר הגע יוסף לשדה מחליטים עשרה אחיו (מלבד בנימיון) לזרוק אותו ללא בגדים ואת כתונת הפסים שלו טובלים בדם ומראים אותה ליעקב ואומרם לו שבנו יוסף נטרף על ידי חית השדה. באוטו מוקם עברה שיירה של ישמעאלים וחילתו האחים למכוור להם את יוסף לעבד תמורה ערירים שקלים בלבד, בדרך כלל שיירת ישמעאלים מובילה אליה דבריהם מסריהם ואילו הפעם חבורת ישמעאלים את העבריה אותה בזמנים בצד יוסוף לא יסבול מהריה ומכאן אומר הבעל שם טוב יסוד, בכל קושי שיש לאדם הקדוש ברור הוא עוזה איזה נס כפוי בראות לאדם שהוא עדין רואה אותו וכך לא יאבד תקויה ויאחד חזק באמונה וכך עשה יוסף והאמן באמונה שלמה ואהבתו רברוב הארץ.

שאלה נוספת שאלת מטרת הימורים. מטרת הימורים יכולה להיות מטרת איסוף כספים או מטרת איסוף מידע.

יום אחד, כאשר הלכו כל בני הבית לחגוג לעובדה זרה שלהם, ביקשה אשת פוטיפר להישאר בבית בטענה שהיא לא מרגישה טוב ולאחר שוכלם הילכו החלה לתבעו את יוסף לעבירה, ולבסוף כשהצטלח עם מוד בניסיון הקשה זהה ולברוח החוץ בעודה תופסת בגדיו והוא נשאר ערום, העלילה עליו שניסיה לאנוש אותה ובמקום שייסוף גיע לשקט ושלווה שלחם הוא ציפוה כבר המן זמן, הוא נשלח לכלא לעשר שנים על גיסין לאונס. בסופם של עשרת השנים, כאשר ביקש יוסף משער המשקים שיידcir אותו כשהוא משתחרר ואולי יرحمו עליו וכך גם הוא ישחרר, קובל עלacr שנתים נוספת ונשבר ונשאר דבוק באמונתו. לאחר מכן, כשעמד איתן בכל הניסיונות הללו, הקדוש ברוך הוא רומם אותו ושם אותו שליט על כל מצרים ושיר שאנו כדוגמתן.

מכאן במד שלא משנה עד כמה החושר גדול, או רטן יכול לסליק כל חושר שבעולם. אין אדם שאינו לו חושר ועל ידי הדריקת נרות חנוכה בדקה שלכל אחד מאייתנו יאיר אוור האמונה ובזחכה לכל היישועות !

דוגיות

"אני" באמת לא מבן איך הגענו למצב זהה. עד עכשוו היה ממש טוב", אמר יריש. "אתה מתכוון עד שנולדו הילדיים. לאט לאט כל הרגש שהוא בינוו התחול לבעלים, ואנחנו לא מצליחים לחזור את ההתלהבות שהייתה", אמרה נרקיס. "ההתלהבות שחתה לכם מהקשר, והתחושים הנעים שהיו לכם, זה דבר מברור ויקיר. מצד שני, דווקא התלהבות עצמה היא זו שאולי בעצם גרמה למשבר בח'יכם. התלהבות זו העבירה לכם מעין מסר, שהקשר מתרכש מאלו, ללא עבודה ולא מאמק".

"באמת לא האתמצנו. הכל זרם חלך. הכל היה ספונטי. היה לנו כיף רק מעצמ העובדה שבכל נפגשנו", אמרה נרקיס.

"יכול להיות שאם אנחנו צריכים להתאמץ על מנת שנוכך להגיע לאותה התהרגשות, אז אולי הקשר לא מספיק טוב, אולי אנחנו כבר לא מתאים", אמר בעצב יש. כל הסיבור הכל כר מוכר הזה, נובע בסך הכל מתפיסה לא נcona של קשר זוג.

הרבבה חזות מתחילה עם חוות של "כימיה", "זרימה", בינהם ומאמינים שהעתוג בקשר מתרחש ממילא, ללא מאמץ, פשוט עצם הקשר. ברגע שההתלהבות דועכת, הם מיד מתאמצים לנסות ולמצואו שבו את נקודת התהלהבות וההתהרגשות זו, נאבקים להגדיל את העונג שוויכלו לקל מהקשר, ועוד הם מנסים לצאת לטילים רומנטיים, לכלת למסעדות, לknut זה לזו מटנות, לעبور בית ועד הרבה ניסיונות לייצר חידושים והתלהבות, אבל זה לא באמת עזה.

זה מחזקZN קצר, ושוב הם חוזרים לאוותה התהווצה ש"משחו שם נגמר".

המאטמים שנעשים לשם החזות תחושת החיות, נחווים פנימית בחוסר קשר, ואולי גרע מזה – חוסר התאמה. כי אם צריך להתאים בשבייל להרגיש, אז משחו פה כנראה מוקלקל.

זו תפיסה שגוייה? חשוב לנו להבין, כאשר בין הזוג אומר שהוא לא מרגיש התלהבות מהקשר, הוא בעצם חושב על עצמו בסופו של דבר, ולא על השני.

כל אחד מחשיך אין הוא "מקבל" מהקשר, מה הוא "מרוויח", וככל שתגדל ההנהה וההתהרגשות – הרווח יהו גדול יותר. זו תפיסה שגוייה מיסודה. התפיסה הנכונה היא שקשר בין איש לאשה אמר להជיא אל הפעול את המקומות הגנודים החביבים, שבעודתם הם יבנו יחד את הקשר ואת המשפחה שלהם.

הם צריכים להתאחד למקום של הנ庭נה, לשמוך בהזחה שיש להם קשר שמאפשר להם לבטא את טובם לכם, את השמחה באחר, את ההצדחות, את הרצון לעוזר.

עצמם הרצון שלהם להשקיע מכוחותיהם לבניית חיים משותפים זה עם זו, גורם להנאה והתלהבות.

בנקודת האמת, בנקודת החיבור ביניהם, חיפשוishi ונרקיס קשר שירוםם אוטם ויציא לפועל את התוכנות הטובות שביהם, אבל בכלל תפיסה מוטעית הם נשארו בנקודה של "מה הקשר יתן להם".

עליהם להתפתח עבר השלב הבא. אם כל אחד מהם יוצא את עצמו מהמרקץ, יהיה יכול יותר לנוכחות השני, יוכל לשם לב עד כמה הוא חש שמחה על עצם קיומו של השני בחויי, כי עצם נוכחותו של השני מאפשרת לו להוציאו מתוך חלקיים טובים.

כך, מיליא, מחשבה על קשר מוצלח מקרבת אותם אחד לשני, ולא מרחקה אותם.

המחיבות שליהם זו זו היא הדבר הטוב ביותר שהם יכולים לתת זה לזה. כך הם יכולים לסייע ולהשיקו בקשר ללא חשש.

ברגע שזו התפיסה שתיהיה בתודעה, יהיה אפשר להגיע לקשר עמוק יותר.

סיפור צדיקים

מסופר על מרן הרב אברהם ישעיהו קרלייך המכונה בפי כל ה"חזון איש" שבזמן מלחת העולם השנייה ברוח ביחס ביחיד עם משפחתו מורהשה שבא התגורר ועשה דרכו לוילנא, ובמשך שלשה מים היו בסכנה גדולה בדרכים.

בגיעו זמן תפילה בעודם בذرר, ביקש מרן החזון איש שיעזרו את העגלת, העגלון לא הבין מדוע ביקש הרב לעזר באמצעות הדרך אך לבקשת הרב מיד נעצר.

הרב ירד מהעגלה והסביר שהוא אינו מצליח לכוכו כראוי כאשר העגלה בתנוחה, ולכן ביקש לרדת כדין שיכל לרדת ולהתפלל בעמידה כדת וכדין, המשير מרן ה"חזון איש" וסימן "אתם יכולים להמשיר בذرר אני רוצה לסכן ולעקב אתכם, וכאשר אסים את התפילה אצטרף אליכם ברגל".

מספר אנשים שהיו בעגלה השמיעו טורניות על הרב שמעכב את הנסעה בשעת הסכנה, אך לאחר דין ודברים החלטו ברוב קולות להמתין לרבות שיטים את תפילתו ואז ימשיכו בדרכ.

כאשר הגיעו למchod' חפצם באיחור של מספר דקות מהמתוכנן, מצאו את העיר ריקה מיהודים.

וכאשר בדקו מה קרה גלו, שעד לפני מספר דקות שטפו את רחובות העיר חיילים גרמנים ווק בذرר עם ה"חזון איש" ובכך ניצלו בנס.

כל הנוסעים הביעו את התפעלותם מ'רוח הקודש' של מרן ה"חזון איש" שזכה את הסכנה מראש ומנע מהם להיכנס אליה,

אר מרן השיב ואמר "אין זה מעשה ניסים ולא רוח הקודש, אלא הגיו פשוט: מי שמתנהג על פי ההלכה מתקיים בו דברי חז"ל 'אין אדם שומע לי ומפסיד' (דברים הרבה ד' ה')".

ספר קצר על עצמן: בן 19 אני בא ממשפחה מסורתית, למדתי במקיף ו'סימתי בגרות מלאה, ואחרי התיכון הגיסתי לצבע אני משרת במחלנה נתן. לפני השירות הצבאי הימי עבד בשיפורים אצל אחיו. והיום תור כדי השירות אני גם לומד הנהלת חברות.

איך התקרבת לישיבה: שמעתי על השיעורים של מורהנו ורבנו מהחברים שלי ולפניהם אחד החברים שלי שכנע אותו לבוא לשיעור ועד היום אני מכיר לו טוביה על זה. אני אהבתי את הצורה שהשיעור מתנהל השאלות והתשובות יוצר קרבה לרבות שעשוה חשק לבוא על יום חדש, וגם את היחס החם של הרבים.

איך אתה מרגיש היום: ב"ה השיעורים של הרב ננסים לי לאט לאט לחוי הימים ואני משתמש להכנים בכל סטואציה שיש לי בחים אני מנסה לחשב מה רצון ה', ממן!

מה המשפחחה שלך חושבת: כמו שהזכירתי באתי משפחחהمامינה אז היא שמחה שהחלה לי לבוא לשיעורים, ובזכות השיעורים גם המשפחחה שלי התקדמה עוד צעד לכיוון הדת, והמשפחחה שלי מרגישה בשינוי שלי והם מכירים טוביה הרבה. ודכיתי שגם החבר שלי מתחזק איתי והוא באה באופן קבוע לשיעורים של מוצ"ש.

במקום שבילי תשובה עומדים

הלכות בין אדם לחברו

שאלה א': מה היא מלاكت גוזז?

תשובה: גוזז פירושו עקרות דבר המחבר בבעלי חיים מטבחו כגון צמר, שעורות ציפורניים וכדומה. כמו כן גם תלישת שעורות וכדומה בגין האדם מתחייב ממשום מלاكت גוזז.

שאלה ב': האם מותר להשתמש במסרק שיער בשבת?

תשובה: אין להשתמש במסרק שיער בשבת כלל, אף במסרק העשו משייר רך השימוש אסור מכיוון שאין אפשר שלא יתלשו שעורות בזמן הסירוק.

שאלה ג': שיער שנרטב במים האם מותר לסתותו?

תשובה: שיער שנרטב אסור לסתותו ואיסורו אסור דרבנן ולכן יש לנגן בנתחת במגבת לאט ולא במרוצה על מנת שלא יסחטו השערות.

הלכות שבת

הורידו את אפליקציית אוחל בנימין

חפשו "אוחל בנימין" בחנות האפליקציות

חפשו ביוטיוב ובפייסבוק

"הרב נתנאל סנדבו בוחנין"

הצטרפו אלינו לווצאפה!

כתבו "בן" / "בת" למספר: 050-435-9791